

1. Loof, loof de Heer, mijn ziel, met al uw krach - ten,
 2. Loof Hem, die u al wat u hebt mis - dre - ven,
 3. Loof Hem, wiens eeuw' - ge gunst u be - ge - na - digt
 4. God o - pen - baar - de Mo - zes zij - ne we - gen,
 5. God zal met ons niet al - tijd - du - rend twis - ten,
 6. Zo hoog zijn troon moog' bo - ven d' aar - de we - zen,
 7. Zo - als een va - der weet van me - de - do - gen,
 8. Ge - lijk het gras is ons kort - ston - dig le - ven,

2

ver - hef zijn naam, zo groot, zo hei - lig t' ach - ten;
 hoe - veel het zij, ge - na - dig wil ver - ge - ven,
 en die met al - le goed uw ziel ver - za - digt,
 toond' Is - ra - ël zijn da - den, hun tot ze - gen;
 niet eeu - wig toor - nen, schoon wij zeer goed wis - ten
 zo groot is ook voor al - len, die Hem vre - zen
 is om zijn kind ook on - ze Heer be - wo - gen;
 ge - lijk een bloem, die, op het veld ver - he - ven,

3

och, of nu al, wat in mij is Hem prees!
 uw ziek - ten kent en lief - de - rijk ge - neest;
 uw jeugd ver - nieuwt ge - lijk eens a - rends jeugd.
 het is zijn trouw en gunst, die ons ge - leidt.
 wat Hij ons in zijn heil' - ge wet ge - biedt.
 de gunst, waar - mee Hij hen wil ga - de - slaan.
 Hij schenkt zijn gunst aan ie - der, die Hem vreest.
 wel sier - lijk bloeit, maar kracht' - loos is en teer.

4

Loof, loof, mijn ziel, de hoor - der der ge - be - den,
 die van 't ver - derf uw le - ven wil ver - scho - nen,
 De Heer doet recht, is hei - lig in zijn rich - ten;
 Barm - har - tig is de Heer en zeer ge - na - dig,
 Hij han - delt niet met ons naar on - ze zon - den,
 Zo ver het west ver - wij - derd is van 't oos - ten,
 Hij weet, wat van zijn maak - sel is te wach - ten,
 Wan - neer de wind zich o - ver 't land laat ho - ren,

5

ver - geet nooit één van zijn wel - da - dig - he - den,
 met goed - heid en barm - har - tig - heid u kro - nen,
 Hij wil der on - der - druk - ten juk ver - lich - ten,
 ja, traag tot toorn, ge - dul - dig en wel - da - dig:
 of - schoon wij trou - we - loos zijn wet - ten schon - den;
 zo ver heeft Hij, om on - ze ziel te troos - ten,
 ge - denkt, hoe zwak en klein wij zijn van krach - ten.
 dan knakt haar steel, haar schoon - heid gaat ver - lg - ren;

6

ver - geet ze niet, 't is God, die z' u be - wees.
 die in de nood uw red - der is ge - weest.
 hun hart en mond ver - vul - len met zijn vreugd.
 de Heer is groot van goe - der - tie - ren - heid.
 de Heer straft ons naar on - ze zon - den niet.
 van ons de schuld en zon - den weg - ge - daan.
 en dat wij stof van jongs af zijn ge - weest.
 men kent en vindt haar stand - plaats zelfs niet meer.